

РЕШЕНИЕ

№ 10400

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 02.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3735** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ ГМБХ, дружество със седалище в Германия, с VAT № DE[EИК] и данъчен номер в България № BG [ЕГН], подадена чрез адв. Г. Г., срещу Решение № Р. 3000-584/18.03.2022г./32-90439, издадено от директора на ТД Митница П..

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа се, че в процесното решение неправилно е възприета фактичката обстановка. Жалбоподателят твърди, че при осъществения от него внос на стоки са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност по смисъла на чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). Изтъква, че чл.75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Според жалбоподателя митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между „О. – Ф. Т. Л.“ ГМБХ и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL, свързани с периодични, целогодишно

продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при изчисляване на търговската печалба. Твърди, че за стоките от един и същи вид, каквито са и внасяните пресни тиквички, дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, изчислен за един по-дълъг /едномесечен/ период, независимо че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата стойност. Искане се да бъде отменено изцяло решението на директора на ТД Митница П. и да се присъдят сторените по делото разноски. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Подробни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД Митница П., чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 06.04.2021г. в МБ С. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е подало митническата декларация с МРН 21BG003010025827R9 за поставяне под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление на пресни зеленчуци, в това число 7200 кг. пресни тиквички с произход Р Турция. За стоката е декларирана митническа стойност в размер на 10153,67 лв., преизчислена в €/ 100 кг. на 72,10 €/ 100 кг.

Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 06.04.2021 г. стандартна вносна стойност (С.) за пресни тиквички с произход от Р Турция, е 57,4 €/100 кг. Тъй като декларираната вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от С. от определената за деня С., вносителят е представил обезпечение в размерна 1775,38 лв., представляващо разликата между митото, което вносителят би платил при определената за деня С., и вече платеното за тази стока мито.

На 06.04.2021 г. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 29.04.2021г. дружеството е представило чрез пълномощник документи, според които част от количество - 4800 кг е продадено на търговска верига Л. Румъния на цена от 103€/100 кг., а за останалото количество /2400 кг/ не са представени документи за продажба. За това количество е приложено дебитно известие, съгласно което поради лошото качество 480 пакета или общо 2400 кг пресни тиквички са калкулирани на цена 62,4 €/100 кг.

На 29.05.2021г. са представени документи, удостоверяващи извършени плащания на немското дружество към турските износители, а на 16.06.2021г. представя и следните документи: справки декларации за ДДС за данъчни периоди януари, февруари, март и април 2021г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките – декларации за ДДС; дневници за покупки и продажби за тези периоди; подадени VIES декларации за осъществени ВОД за съответните периоди.

Тъй като за количеството от 4800 кг пресни тиквички са продадени на цена, по-висока от цената на придобиване на стоката, митническите органи са приели, че е

представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и част от внесенят депозит е освободен. За останалото количество тиквички, тъй като не са представени фактури за продажба на тази част от партидата, е прието, че депозитът в размер на 625,13 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. За тази част от партидата пресни тиквички, с писмо рег. № 32-316357 от 06.10.2021г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение с неблагоприятен за него резултат – възникване на митническо задължение по митническа декларация МРН 21BG003010025827R9 поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и представеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в 30 –дневен срок. В отговор, на 05.11.2021г. дружеството е депозирало чрез пълномощник / „Ренус България“ ООД/ възражение.

След като е обсъдил представените доказателства и възраженията на дружеството, директорът на ТД Митница П. издал процесното Решение с № Р. 3000-584/18.03.2021г./32-90439, с което е разпоредено да се коригират данните за в митническа декларация с МРН 21BG003010025827R9, като се за количеството от 2400 кг пресни тиквички се обособи нова стокова позиция /№6/ в декларацията, с митническа стойност на стоката в размер на 3 384,56 лв. и с произтичащите от това корекции в митническата декларация, в това число: Дължим размер на вносното мито А00 – 344,87лв.; Дължим размер на вносното мито А01 – 713,48 лв.; Дължим размер на ДДС В00 – 914,10 лв. С решението се отказва освобождаването на представеното обезпечение за стока №6 пресни тиквички в размер на 2400 кг, като същото се задържа като плащане на дължимото вносно мито вносни мито. За останалата част от партидата вносни тиквички /стока № 4 – 4800кг пресни тиквички/ депозитът в размер на 1250,25 лв. е освободен.

Мотивите на административния орган са следните:

Посочва се, че според Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, с който са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в т.ч. и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени. Според тази система, при внос на посочените стоки не се прилага единна ставка на митото, а различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочва се, че практическото прилагане на правилата за определяне на митата за стоките, към които се прилага системата на входните цени, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова по-ниско е митото. В случая, към датата на приемане на митническата декларация определената от ЕК С. е 57,4 €/ 100 кг. жалбоподателят е декларирал цена на закупуване в размер на 72,10 €/100 кг. Тъй като според митническия орган вносителят трябва да докаже, че декларираната от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата, директорът на ТД Митница П. е приел, че след като за стоката не са представени документи за реализиране на стоката, то не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност.

В съдебното производство освен административната преписка са събрани и

допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства.

Допуснатата и изслушана е и съдебно-икономическа експертиза, която е приета по делото без оспорване от страните. Според заключението на вещото лице, налице са документи за реално заплатената цена за стоките по процесната митническа декларация и същата съответства на посочената във фактурата покупната стойност на стоките. В издадената от турския доставчик фактура са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена. Доставката е отразена в счетоводната отчетност и в справките-декларации към НАП и счетоводните записвания, както и отразяването в отчетните документи по ЗДДС - справки-декларации и дневници за покупки и продажби за закупуване на стоката и за последваща продажба, са извършени правилно, като не се е намерило счетоводно записване на издаденото от жалбоподателя дебитно известие. Реално заплатената цена към турския доставчик стойност за процесната стока не надвишава с повече от 50% стандартната вносна стойност, определена от Европейската комисия за деня на вноса. Вещото лице е посочило, че наличната по делото информация не дава възможност за установяване как е определена себестойността на стоката при 440 продажба и не са намерени данни и информация дали има извършвани преводи от продавача в Турция към купувача или приспадане на плащания по отделни фактури, чрез кредитни известия или други документи. Установено е обаче издадено от жалбоподателя към турския доставчик дебитно известие, с което се увеличава данъчната основа на част от доставените стоки, но с посочената отстъпка в размер на 4%, се постига сума, равна на доставната стойност на същата част от процесните стоки.

Моментът на осчетоводяване на процесната фактура от О. е датата на регистриране в дневника за покупки на 06.04.2021 година, и движението от покупката до продажбата на стоките, а именно, че процесната партида е по процесната фактура от турския продавач и част от същата е продадена впоследствие на LIDL, може да се проследи в материалната отчетност.

Правни изводи

Жалбата е допустима като подадена в срок, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Административния акт е издаден от компетентен съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ орган, в необходимата форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.) митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 от Регламент № 952/2013 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от М. при

определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза.

Съгласно чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване.

В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В решение от 21.09.2023 г. по дело C-770/21 Съдът на Европейския съюз е приел, че член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породии съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Hungary, C-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

В случая, според заключението на вещото лице, реално заплатената цена за процесните стоки по процесната митническа декларация съответства на посочената във фактурата покупната стойност на стоките. В издадената от турския доставчик фактура, са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена. Доставката е отразена в счетоводната отчетност и не е констатирана неправилност или неточност в счетоводните записвания.

Също така, вещото лице е установило, че заплатената от OGL Food Trade

Lebensmittelvertrieb GmbH сума за закупуване на стоката от Турция е в размер на 0,624 евро за килограм, докато С., определена от ЕК, е 57,4 €/100 кг., при което разликата между платената покупна цена и С. е 8,71 %, т.е. не превишава 50%. С оглед на това и в контекста на насоките за правоприлагане, които се извличат от т.90 мотивите на решението на СЕС, не е налице съществено превишение на С..

Предвид установеното и с оглед обстоятелството, че декларираната в МД митническа стойност се отличава само с 8,71 % от определената от Комисията стандартна стойност при внос, следва да се приеме, че това не е достатъчно, за да породи обосновани съмнения относно достоверността на декларираната от вносителя договорна стойност (виж т. 90 от решението на СЕС по делото OGL - Food Trade и цитираната там практика). Наред с това, доказателствата по делото безпротиворечиво сочат, че декларираната стойност за процесните стоки е реално платената цена за тях цена и няма никакви обективни по делото в обратна насока, в това число не са установени от експертизата данни и документи за извършвани преводи от продавача в Турция към купувача или приспадане на плащания по отделни фактури.

При това положение и според утвърдената практика на ВАС /Решение № 309/11.01.2024г., постановено по адм. д. № 10583/2021г. на ВАС, Първо отделение; Решение № 1438/07.02.2024 г., по адм.д. № 9380/2021 г. на ВАС, Първо отделение; Решение № 2685/06.03.2024 г., по адм. д № 8444/2021 г. на ВАС, Първо отделение; Решение по адм. дело № 2586/2023 г. на ВАС, Първо отделение/ следва да се приеме, че не са налице основания да се счита за недостоверна и недоказана декларираната договорна стойност.

Предвид изложеното, извършените корекции в МРН 21BG003010025827R9 се явяват необосновани, а оспореният акт - незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон, поради което същият следва да бъде отменен и преписката да се върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото съгласно представения списък следва да бъде уважено. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ ГМБХ Решение № Р. 3000-584/18.03.2022г./32-90439, издадено от директора на ТД Митница П..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. – Ф. Т. Л.“ ГМБХ сумата 940 /деветстотин и четирдесет/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: